

Butlletí G.T.V.

LA GRANJA DEL FUTUR

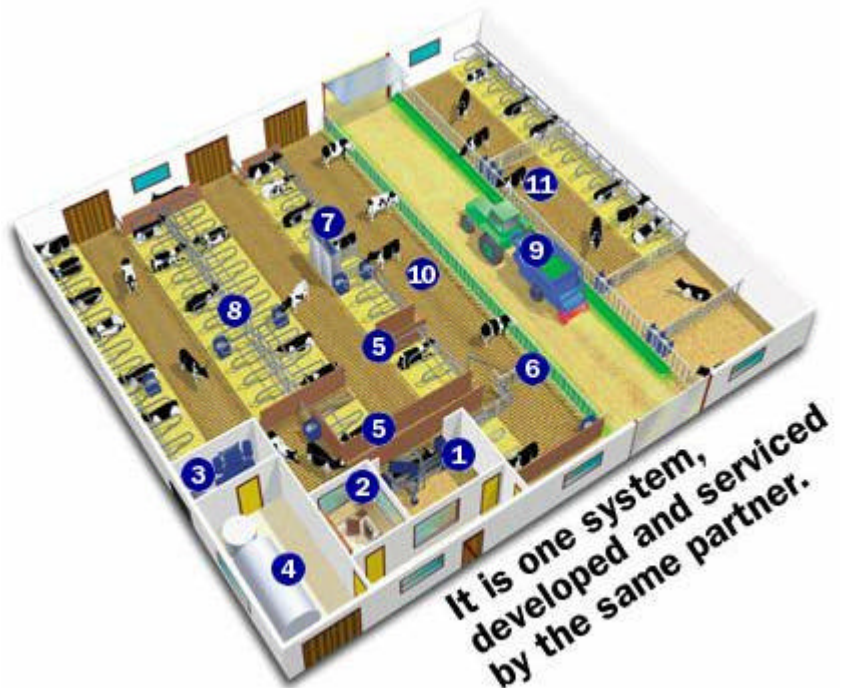
Què donaríem per saber com serà la granja del futur? Evidentment serà la granja que sobreviurà als entrebancs econòmics, financers, familiars, polítics,...

Hi ha uns fets que son visibles per a tothom:

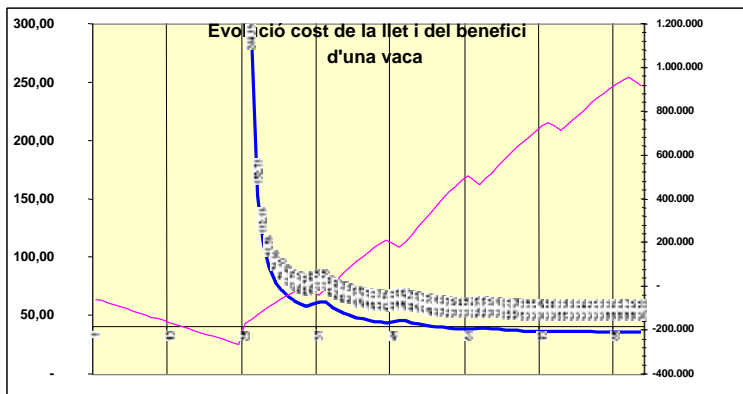
- El consum de productes làctics segueix unalínia estable o ascendent. Cada vegada es relaciona més la llet amb la bona salut. Cal esperar que això seguirà així i fomentarho.
- La producció mundial de llet en països tercers (fora de la UE o dels USA) augmentarà, però, si també puja la demanda i el consum en aquests països, no té perquè haver-hi excedents.
- La producció de llet per vaca augmenta 500 litres per any per tant calen menys vaques per fer la mateixa llet. Però son vaques més exigents en maneig i alimentació; per tant necessiten un vaquer més preparat i especialitzat.
- La demografia ens porta cap a una extinció de moltes explotacions si no tenen descendència o aquesta no continua la professió.
- Les explotacions en zones industrial o turístiques tenen una pressió afegida degut a la atracció que representen les ofertes laborals i la demanda de sòl industrial.
- La generació que està fent-se càrrec de les explotacions vol assolir una jornada laboral que permeti compatibilitzar la vida familiar i la feina.
- La mitja de vaques per explotació a Catalunya és molt superior a la espanyola i a la europea. Moltes explotacions han multiplicat el nombre de vaques, han comprat quota, però poques han pogut comprar més terra. (N'hi ha poca i és cara)
- El preu de la llet sembla que baixarà lleugerament (?) però també baixaran els costos d'alimentació (cereals i subproductes); cada peseta que baixen els cereals representa rebaixar el cost de la llet en 0,30-0,50 pts).

Sumant tot això podem treure unes conclusions (que poden ser més o menys discutibles):

- Per mantenir-se caldrà primer detot **que l'explotació sigui rentable**. La comparació amb els sous del comerç, turisme o indústria definirà la persistència de la ramaderia.
- A més a més de la mida de l'explotació, la rendibilitat vindrà marcada per la **gestió empresarial**, tema que ha de dominar el ramader del futur.
- **Fer compatible feina i oci** només és possible si hi ha dos generacions a la granja, associant-se entre ramaders, o amb treballadors. Totes tres possibilitats requereixen un nombre de vaques elevat (i de quota) o bé, reduir les feines: comprar farratge, contractar maquinària, comprar barreges fetes, ... es a dir deixar de fer feines que puguin ser menys rentables i concentrar-se en millorar la gestió i el maneig. En aquest terreny sembla que pot ser una bona opció, si el cost ho permet, els robots de munyir. Si estalvien 4 hores diàries de feina, a preu mínim, justifica plenament una amortització fins a 1,200,000 pts/any. (o sigui una inversió de 10-12 milions). (veure dibuix)
- Limitar-se a fer **inversions que poden ser recuperables** o imprescindibles.

- **Perfeccionar el maneig i l'alimentació** per aconseguir una bona **producció** i al mateix temps una duració òptima del bestiar (**longevitat**). No s'hi guanya el mateix en tots i cada un dels litres. El benefici que s'obté dels litres produïts per les vaques de primer part és nul. En els gràfics de la dreta es pot veure la distribució o percentatge de llet produïda en 2 granges segons el nº de part. En la de dalt, quasi el 50% de la llet diària la produeixen vaques madures (de més de 2 parts); mentre que, en la de baix, només representa el 40% del tanc. És un càlcul econòmicament interessant de fer, cadascú a casa seva.
- En el gràfic de sota, podem veure com el **primer litre que fa una brava ens costa prop de 250,000 ptes**; els 10,000 primers litres ens surten a 25 pts/litre d'amortització, sense comptar cap més despesa (sols l'alimentació ja costa 20 pts/litre).

Total llet per nº de part

- El ramader haurà de treure el **màxim rendiment de la quota** que té o sino, obtenir més quota. S'ha de partir de la quota disponible (per exemple 365,000 kgs), comptar el valor en ingressos que representa ($365,000 \times 49 = 17,885,000$ pts/any) i buscar la manera de fer-los

amb el màxim de benefici. Per exemple, no és el mateix fer-los amb 36 vaques (de 10,000 litres) i 18 vedelles de reposició, amb una bona alimentació, maneig i genètica, que amb 52 vaques (de 6000 litres) i 52 vedelles encara que ens sembli que estalviem perquè no gastem gaire en alimentació, maneig o genètica. Els costos d'alimentar més vaques i/o més vedelles són considerables, en el primer cas poden ser de 18,5 pts/litre (6,752,500 pts) o de 28 pts/litre (10,220,000 pts) en el segon cas. El que passa és que aquestes diferències sovint queden encobertes en el fet de que s'utilitza menjar propi, que no cal comprar, però que té un valor i un cost.

- **La genètica** serà el potser el fet que pot evolucionar més. Probablement el semen serà sexat (mascle o femella) i hi haurà a l'abast de tothom embrions congelats (i sexats) de les millors vaques. De la mateixa manera que als centres de inseminació tenen toros, probablement hi hauran vaques donadores.
- **El tipus d'estabulació** depen de les possibilitats d'espai de l'explotació. Si l'espai és limitat sembla que es tendeix a l'estabulació amb cubiculs i passadissos. De la clàssica distribució entre zona d'alimentació, zona de passeig i zona de jeure, es passa a reduir o suprimir la zona de passeig, o, millor encara, a canviar l'ordre: alimentació – jeure – passeig. És important no oblidar que la vaca que pot caminar sobre terra no pateix tant dels peus, encara que sigui durant els 2 mesos que estan seques. Cada vegada els tècnics parlen més de "comfort", perquè s'ha comprovat que la vaca que està bé, menja més, produeix més i dura més temps. Independentment del tipus d'estabulació, és molt important donar a la vaca el que necessita:
  - Menjar i beure en quantitat i qualitat suficient, disponible el màxim d'hores possibles, no fermentat ni brut, i sense problemes de competència.
  - Una zona de repòs tova, seca i si pot ser, neta. Amb prou espai per vaca i sense competència.
  - Una ambient i maneig tranquil però amb vigilància constant
  - Una ajuda per a suportar les temperatures extremes de l'estiu: ombres, ventilació,...
  - Si és possible, habilitar una zona de terrer per caminar, encara que només sigui per a les vaques seques.

DESHIDRATACIÓ PER DIARREA DELS VEDELLS: Quan un vedell perd més aigua de la que absorbeix va quedant deshidratat. És important reconèixer els símptomes; si la deshidratació és superior al 5% cal avisar:

Menys del 5%	Ulls poc enfonsats. El plec de la pell aguanta 0-2 segons. S'aixeca sol i està calent encara.
Del 8 al 10%	Ulls clarament enfonsats. El plec fet a la pell aguanta 2-5 segons o més. Boca seca i freda. S'aguanten però tambalejen. Pronòstic greu.
Més del 10%	Ulls apagats i enfonsats. Temperatura en descens. Impossibilitat d'aixecar-se. Estat de pre-shock. Pronòstic molt greu.

(Amb anàlisi de sang de vedells amb 24 h de vida (abans de posarse malalts) es pot saber si el consum de calostre ha estat suficient.)